

Α Σ Μ Ο Δ ΑΙ Ο Σ

γάλοι φιλόσοφοι καὶ ποιηταὶ εἶναι σύμφωνοι περὶ τούτου· ὡς ἀπόδειξιν ἀρκοῦμαι· νὰ συστήσω εἰς ὑμᾶς νὰ μελετήσητε τὸ κατωτέρῳ ἐκφραστικώτατον τετράστιχον ἔνδος ρίλου σας ἔθνικοῦ ποιητοῦ,

Εἴδα πελάγου σίφουνα, εἴδα γυνάκεια ζάλη,
Κε' ἀν δὲν φοβήθηκα ποτὲ μὴ δὲ βρεθῆ ἀκρογάλη
Σ' τὸ ναύτη ποιοι αὐδύνεις, ποιὸς θύ βρεθῆ λιμανιας
Νὰ δέχεται τὸν σύζυγον, δεῖν τὸν τρώη γειμῶνας;

Τὰ δλίγα ταῦτα ἔγραψα πρὸς ὑμᾶς ἵνα σας πείσω
ὅτι ἔνθρωπος ἄγκυρος πραγματεύμενος τοιαῦτα ζητήματα,
δροιάζει τυφλὸν δυμιλοῦντα περὶ χρωμάτων.

Ταπεινὸς δοῦλος σας
ΑΓΑΘΩΝ ΣΥΖΕΥΓΜΕΝΟΣ.

Δεινὴ κατ' αὐτὰς συγκροτεῖται μάχη μεταξὺ τῶν Κουμουνδουροζαΐμιστῶν καὶ τῶν Πέμπτων, κατὰ τὴν δούσιαν ἐπιφρίπτουσι· κατ' ἀλλήλων ὡς βρύσας τὰ ἐκατέρωθεν διορισθέντα εἰς δημοσίας θέσεις κτήνη. Οἱ Πέμπτοι πυροβολοῦσι Γαρδελίνους, Πύρλας, Παγκράτας καὶ Καραμάνους, οἵ δὲ οὐργικοὶ ἀποκρίνονται διὰ Κλαδάδων καὶ Βλακοπούλων. Οἱ δρεδοὶ τοῦ κ. Δεληγεώργη ἀπέχουσι τοῦ ἀγῶνος, φοβούμενοι μὴ φίφθῃ κατ' αὐτῶν δ. κ. Βῶκος, ἴκανὸς διὰ τοῦ ὅγκου του δλόκληρον τὸ κόρμα νὰ πλακώσῃ, πρὸ πάντων ἀν γίνη χρῆσις αὐτοῦ μετὰ τὸ γεῦμά του.

* *

Τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐπισκοπῶν δ. Ἀσκοδαῖος, σκέπτεται μετά τίνος μελαγχολίας πόσον ὑπέροχον καὶ ἀκαταμάχητον ἥθελεν εἶναι· τὸ κόρμα ἐκεῖνο, τὸ μὴ προμηθεῦσαν οὐδενὸς εἰδούς τοιαῦτα πολεμεφόδια εἰς τὸν ἀντιπάλους του.

* *

Ἐν τῇ «Ἐρημερίδε τῆς Πετρουπόλεως» ἀναγινώσκομεν τὸ ἐξῆς. «Ἡ σύστασις πρεσβειῶν εἰς τὰς αὐλὰς τῆς Εὐρώπης ἀπεφασίσθη ἐν Κίνᾳ δι' αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος ἀπὸ τεσσάρων ἥδη μηνῶν. Ἡ ἀποστολὴ δρῶσις «τῶν πρέσβεων ἀναβάλλεται, μὴ εὑρισκομένων τῶν καταλλήλων προσώπων». Τοῦτο ἔχει καὶ ἡ Ἑλλὰς κοινὸν μὲ τὴν Κίναν, ὡς τὸ θηρευτικὸν τάληρον μὲ τὴν Ἀβυσσινίαν.

* *

«Τοπάρχουσι πράγματά τινα τοσοῦτον καθ' ἔαυτὰ ἐμφαντικὰ καὶ νόστιμα, ὡστε πᾶσα ἀπόπειρα προσθήκης εἰς ταῦτα σατυρικοῦ ἀλατος εἶναι ἐπίσης ματαία ὅσον «to add fresh perfume to the violet» ἦτοι τὸ «προσθέτειν γλυκὸν ἄρωμα εἰς τὸ ζων»,» ὡς ἔλεγεν δ. Σαιξπήρος. Τοιοῦτόν τι ἀναντιρρήτως εἶναι ἡ παρέησία τοῦ Ἀγ. Πατρῶν Ἀθερίκου, διστις ἀπέτεινε τῷ φίλῳ του κ. Πατρινῷ ἐπιστολὴν πρὸς δημοσίευσιν, ἐν ᾧ ὑπῆρχε ἡ ἀκόλουθος φράσις «Ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀρθρώπωρ δρκίζομαι διτὶ δὲν ἔδθησαν χρήματα διὰ τὸν διορισμόν μου εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Πατρῶν.» Τρεῖς δημέρας μετὰ ταῦτα ὁ ἀγιώτατος Ἐπίσκοπος δωμολόγει ἐν τῷ δικαστηρίῳ διτὶ ἔδθησαν χρήματα, ἦτοι διτὶ ἐν γνώσει καὶ πεποιθήσει ἐψευδόρκησεν ἐνώπιον θεοῦ καὶ ἀρθρώπωρ. Καὶ ἔπειτα ὑπάρχουσιν ἀκόμη ἔνθρωποι ἰσχυριζόμενοι διτὶ οἱ δημέτεροι παπάδες εἶναι ἱερεῖς, καὶ μαλιστα ἐπικίνδυνοι!

* *

Οἱ Αἰγύπτιοι ἔχουσι Νειλόμετρον· ἀν ἐζητοῦμεν ὑμεῖς ἡ-
θικόμετρον πρὸς καταμέτρησιν τοῦ ὄψους τῆς ἡμετέρας
ἡ-θικότητος, νομίζομεν διτὶ τὸ τοιοῦτον ἐργαλεῖον ἐπρεπε
νὰ κατασκευασθῇ ἐπίτηδες διὰ τὴν Ἑλληνικὴν κοινωνίαν,
διπος τὸ δι' οἰνοπνεύματος θερμόμετρον διὰ τὰς πολικὰς
χώρας, δημοκρατία εἶναι χαμηλοτέρα τῆς ῥευ-
στότητος τοῦ ὄρδαργύρου.

* *

Καὶ τοι δὲν καταλεγόμεθα μεταξὺ τῶν θαυμαστῶν τοῦ κ. Κροκιδᾶ, διποςδήποτε ἔμως πιστεύομεν διτὶ ἡ «Παληγ-
γεστία» ὑπερέβη τὰ δρια τῆς ἀσπλάγχνου εἰρωνείας
παραβάλλουσα τὸ ὄψος αὐτοῦ πρὸς τὸ τοῦ Ξενοφῶντος.

* *

Ἡ ἐφημερὶς «Λαδὲς» γράφει ἐνίστε καὶ σωστά τινα πράγματα. Ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ χάνωσι ταῦτα τὴν ἀξίαν των διερχόμενα διὰ τοιούτης σάλπιγγος, ἐπρεπεν δ. κ.
συντάκτης νὰ προτάσσῃ δλῶν του τῶν ἀρθρων τὸ γνωστὸν
ἐκεῖνο προοίμιον τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἱεροκήρυκος «Τέκνα
μου ἐτ Χριστῷ ἀγαπητά, ν' ἀκούετε τί σᾶς λέγω,
οὐδέποτε δημως νὰ ἐξετάζετε οὐτε τίς εἶμαι οὐτε τὰ
κάμρω.»

* *

Ἄφοῦ τὸ ὄπουργεῖον ἔκρινεν εῦλογον νὰ ἐξαλείψῃ ἀπὸ τῆς σημαίας του τὸ ἀρχαῖον αὐτοῦ σύμβολον «Ἀποκέντρωσις», πολλοὶς κατεβάλλομεν κόπους ἵνα ἀνακαλύψωμεν διὰ τίνος ἀλλου τὸ ἀντικατέστησε, καὶ ἐπὶ τέλους ἐπετύχομεν δόηγούμενοι, ἐκ τῶν καθεκάστην ἐν Ἀθήναις, Δαφνίῳ καὶ Παλαιῷ Φαλήρῳ τελετῶν. Ἡ Ἀποκέντρωσις ἀντικατέστηθη διὰ τοῦ εὐαγγελικοῦ ἥπτον «Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γάρ ἀποθρήσκομεν.»

ΘΕΟΤΟΓΜΠΕΣ